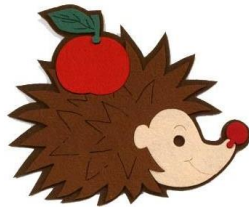

Ježko a jablko

Ide jež strmým sadom, lezie, lezie a fučí ako lokomotíva.
„Odkedy chodí tadiaľto vlak?“ zasmeye sa na jabloni pyšné
červenolíce jablko.

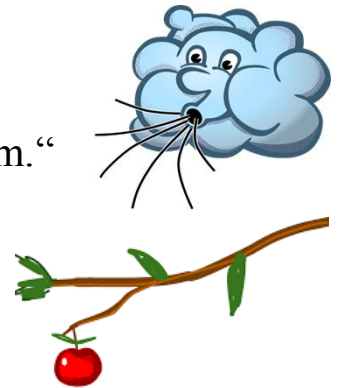
„Neuťahuj si zo mňa, lebo keď ťa chytím, do smiechu ti
nebude,“ naježí sa jež.

„Nechytíš, tak vysoko nevyskočíš!“ smeje sa jablko.

„Načo by som vyskakoval, ja mám čas, ja si na teba počkám.“

Pozrelo sa jablko na pichľavca a veru z neho dostalo
triašku. Navyše vietor pohol trošku konárom. Odpadlo,
ani nevedelo ako. Sotva sa dotklo zeme, začalo sa gúľať
dolu sadom. Jež tiež.

Ide jež hore strmým sadom, lezie, lezie a fučí ako nákladný vlak. Niet
sa čo čudovať, nesie na chrbte jablko ako svet. Smeje sa oboma
lícami, ale do smiechu mu nie je.

Jozef Pavlovič

1. Podčiarkni postavy z príbehu.

medveď

ježko

citrón

vietor

jablko

srnka

lekár

pomaranč

2. Vyhľadaj a vypíš slová, ktoré sa začínajú na **ne-**.